

o d v j e t n i k
DAMIR GRUIĆ

Omiška 14, 21000 Split *mob.: 099 3527637 *tel./fax.: 021 484245 * e-mail: damir@odvjetnik-gruic.hr

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21 000 Split

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
10 000 Zagreb

Split, 08. veljače 2021.g

Poslovni broj: St – 168/2014

Stečajni dužnik: **ADRIATIC d.d. u stečaju**, Split, Obala Kneza Branimira 8, **OIB: 31076464103** zastupan po stečajnom upravitelju Anti Gabelici

Stečajni vjerovnik: Moj Market d.o.o., Split, Put Brodarice 6, OIB: 93382434112

Vjerovnik stečajne mase: Pleon d.o.o., Split, Put Brodarice 6, OIB: 91616224598

Razlučni vjerovnik: Sapor d.o.o. u stečaju iz Splita, Put brodarice 6, OIB: 82948198557
zastupan po stečajnom upravitelju Ante Majiću iz Zagreba, Prilaz
baruna Filipovića 13, OIB: 5499813776

a svi oni zajedno zastupani po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku iz
Splita, Omiška 14

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

stečajnog vjerovnika Moj market d.o.o., **vjerovnika stečajne mase** Pleon d.o.o. i **razlučnog vjerovnika** Sapor d.o.o. u stečaju, svi zastupani po punomoćniku Damiru Gruiću, odvjetniku u Splitu, **protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ – 4777/2020 od 03. prosinca 2020.g** kojim su odbačene kao nedopuštene žalbe vjerovnika Moj market d.o.o., Pleon d.o.o. i Sapor d.o.o. u stečaju protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, broj St – 168/2014 od 29. rujna 2020.g.

Stečajni vjerovnik **Moj market d.o.o.**, vjerovnik stečajne mase **Pleon d.o.o.** i razlučni vjerovnik **Sapor d.o.o. u stečaju** (*u daljnjem tekstu: Predlagatelj*) pravodobno

(u roku od 30 dana od dana dostave drugostupanjskog Rješenja) podnose prijedlog za dopuštenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž – 4777/2020 od 03. prosinca 2020.g, sukladno odredbama članka 385. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP).

I. Prijedlog za dopuštanje revizije podnosi se radi slijedećih pravnih pitanja koja su važna za odluku u ovom sporu, ali su važna i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu, a riječ je dijelom i o pitanjima o kojima nema prakse revizijskog suda:

- 1) Da li je dopuštena žalba razlučnog vjerovnika (založnog vjerovnika) na Rješenje o namirenju iz članka 125. Ovršnog zakona (NN broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; dalje u tekstu OZ), a koja odredba se primjenjuje kod prodaje nekretnina u stečajnom postupku u skladu s odredbama članka 247. Stečajnog zakona (NN broj 71/15, 104/17; dalje u tekstu SZ)?
- 2) Da li se stečajni vjerovnik može smatrati strankom iz članka 125. stavka 5. OZ-a koja u postupku prodaje nekretnina stečajnog dužnika u stečajnom postupku ima pravo žalbe na Rješenje o namirenju iz članka 125. stavka 1. OZ-a?
- 3) Da li vjerovnik stečajne mase ima pravni interes na podnošenje žalbe protiv Rješenja o namirenju iz članka 125. stavka 1. OZ-a donesenog u postupku prodaje nekretnina u stečajnom postupku kada se tim Rješenjem odlučuje o vrsti i visini troškova stečajnog postupka i obveza stečajne mase koji se imaju namiriti u okviru troškova unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo?
- 4) Kada jedinu imovinu stečajnog dužnika predstavlja imovina opterećena razlučnim pravom iz čijeg unovčenja će se isključivo namiriti razlučni vjerovnik, da li se svi troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase mogu smatrati troškovima unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo iz članka 254. stavka 1. SZ-a, odnosno da li se u toj situaciji svi troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase mogu definirati kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase i koji se namiruju razmjerno vrijednosti nekretnine u odnosu na ostalu stečajnu masu?

II. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, broj St – 168/14 od 29. rujna 2020.g (dalje u tekstu: *Rješenje o namirenju*) određeno je da će se iz iznosa od 324.046.698,00 Kn ostvarenog prodajom kao cjeline nekretnina stečajnog dužnika pobliže opisanih pod točkom I. 1., 2. i 3. izreke tog Rješenja, *namiriti troškovi unovčenja u iznosu od 1.574.553,92 Kn, zatim rezervirati iznos od 33.039,26 Kn* do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovnim brojem Povrv – 77/2020 *te namiriti djelomično tražbina razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d. u*

iznosu od 322.439.104,82 Kn prebijanjem iznosa njegove tražbine sa ostvarenom kupovninom.

Točkom II. izreke gore citiranog Rješenja o namirenju naloženo je FINA, Regionalni centar Split da po pravomoćnosti tog Rješenja s računa na koji je uplaćena jamčevina u ovom postupku (ID nadmetanja: 16252) isplati iznos od 1.574.553,92 Kn stečajnom dužniku na njegov račun, iznos od 33.039,26 Kn na depozitni račun Trgovačkog suda u Splitu, u svrhu rezervacije sredstava za troškove unovčenja u predmetu St -168/14, a iznos od 5.392.406,82 Kn na ime povrata jamčevine razlučnom vjerovniku Adris grupa d.d.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj Pž – 4777/2020 od 03. prosinca 2020.g **odbačene su kao nedopuštene žalbe svih Predlagatelja**, uz obrazloženje kako Predlagatelji kao stečajni vjerovnici i vjerovnici stečajne mase nesporno nisu stranke u postupku unovčenja nekretnina na kojima postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, niti osobe koje kao stečajni i/ili razlučni vjerovnici polažu pravo na namirenje iz iznosa ostvarenog prodajom pa zbog toga nisu ovlašteni na podnošenje žalbe protiv Rješenja o namirenju.

Odredbom članka 125. stavka 5. OZ-a koja se na temelju odredbe članka 247.stavka 1. SZ-a primjenjuje kod prodaje nekretnina u stečajnom postupku, propisano je kako protiv Rješenja o namirenju pravo žalbe imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

III. U odnosu na pravno pitanje pod brojem 1) navodi se sljedeće:

Gore citiranim Rješenjem VTS RH Pž-4447/20 od 03.12.2020.g. odbačena je kao nedopuštena žalba založnog vjerovnika (razlučnog vjerovnika) Sapor d.o.o. u stečaju, iako takva odluka drugostupanjskog suda odstupa od same zakonske norme članka 125. stavka 5. OZ-a (*cit. „ Pravo žalbe na rješenje o namirenju ima stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine“*).

U osobe koje se namiruju iz prodajne cijene **spadaju** ovrhovoditelji na čiji prijedlog je određena ovrha, **založni vjerovnici** i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom.

Jedan od podnositelja žalbe u konkretnom slučaju je bio upravo založni vjerovnik (razlučni vjerovnik) Sapor d.o.o. u stečaju pa je odbacivanjem njegove žalbe došlo do povrede prava na žalbu zajamčenog odredbom članka 18. stavka 1. Ustava RH, kao i povrede prava na pravično suđenje zajamčenog odredbom članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske.

Ovakva odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske je u suprotnosti sa svim dosadašnjim odlukama tog Suda (primjerice, **VTS Pž – 4525/20 od 13.11.2020.g**, **VTS Pž – 4146/20 od 08.10.2020.g**, **VTS Pž – 3403/19 od 30.05.2019.g**, **VTS Pž – 5051/20 od 03.12.2020.g** i niz drugih odluka).

U svim gore nabrojanim slučajevima, o žalbama razlučnog vjerovnika na Rješenje o namirenju, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je meritorno odlučivao, a što je u konkretnom slučaju propustio napraviti.

Nevjerojatno je da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske napravio ovakav propust, odbacivši kao nedopuštenu žalbu razlučnog vjerovnika na Rješenje o namirenju, a da pri tome u obrazloženju takve odluke citira upravo odredbe Ovršnog zakona koje razlučnom vjerovniku daju pravo na žalbu.

IV. U odnosu na pravno pitanje pod brojem 2) i 3) navodi se slijedeće:

Pravo žalbe na Rješenje o namirenju temeljem odredbe članka 125.stavka 5. OZ-a imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

Polazeći od toga da je stečajni postupak, postupak koji se provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima (članak 2. stavak 2. SZ-a) i da stečajna masa služi namirenju troškova stečajnoga postupka te tražbina vjerovnika stečajnoga dužnika, odnosno tražbina čije je namirenje osigurano određenim pravima na imovini dužnika (članak 134. stavak 2. SZ-a), **pravilno je zaključiti da je stečajni postupak generalna ovrha** u kojoj sudjeluju svi dužnikovi vjerovnici istovremeno što bi za posljedicu imalo da svi ti stečajni vjerovnici i vjerovnici stečajne mase trebaju imati položaj stranke.

Ako se stečajnim vjerovnicima i vjerovnicima stečajne mase uskrati status stranke u stečajnom postupku, postavlja se pitanje tko bi onda uopće bile stranke iz članka 125. stavka 5. OZ-a koje u postupku prodaje nekretnina u stečajnom postupku imaju pravo žalbe na rješenje o namirenju.

U pogledu pitanja **pravnog interesa** za podnošenje žalbe na Rješenje o namirenju, kojim je između ostalog odlučeno o vrsti troškova stečajnog postupka i obvezama stečajne mase koji se imaju namiriti u okviru troškova unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo, vjerovnik stečajne mase Pleon d.o.o. ukazuje na pravno shvaćanje koje je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske izrazio u svojoj odluci **VTS RH Pž – 4145/2020 od 05.10.2020.g** kada dopušta pravo na žalbu protiv Rješenja o dosudi osobi izvan kruga osoba iz članka 105. stavka 1. i 2. OZ-a.

U ovoj odluci se ukratko navodi, cit.: „...iz ovih činjeničnih utvrđenja proizlazi da žalitelj nije niti stranka u ovom postupku a niti je sudjelovao na elektroničkoj javnoj dražbi slijedom čega nema pravo na podnošenje žalbe protiv rješenja o dosudi kako je to određeno člankom 105. stavcima 1. i 2. OZ-a pa je žalba protiv rješenja o dosudi odbačena kako je navedeno u točki I. izreke ovoga rješenja, primjenom odredaba članka 367. stavka 1. u svezi s člankom 358. stavkom 3. Zakona o parničnom postupku, u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona.....Žalitelj, međutim ima pravni interes podnijeti žalbu protiv dijela rješenja iz točke 2. kojim je određeno da će se u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Bjelovaru, Zemljišnoknjižni odjel Čazma brisati zabilježba tužbe radi pobijanja pravne radnje tužitelja Budimir & Meter odvjetničko društvo j.t.d. iz Zagreba, ovdje žalitelja radi pobijanja pravnih radnji dužnika Bachler d.o.o. i protustranke Antoljak d.o.o. koji je upis zaprimljen pod brojem Z-249/12 28. veljače 2012.g.....Ovdje

još valja reći da žaliteljev pravni interes za podnošenje žalbe protiv toga dijela rješenja proizlazi od tuda što u zemljišnoknjižnom postupku, nakon što prvostupanjski sud pravomoćno rješenje o dosudi dostavi na provedbu zemljišnoknjižnom sudu, žalitelj ne bi mogao s uspjehom osporavati brisanje svoje zabilježbe ako bi zemljišnoknjižni sud zaprimio pravomoćno rješenje prvostupanjskog suda s nalogom brisanja sporne zabilježbe.

U konkretnom slučaju Sud je donošenjem Rješenja o namirenju od 29.09.2020.g odlučio o troškovima unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo, no na taj način je odlučio i da se tražbina vjerovnika stečajne mase Pleon d.o.o. neće namiriti na teret razlučnog vjerovnika.

A kako u konkretnom slučaju nema druge imovine stečajnog dužnika, proizlazi da se obveze stečajne mase neće namiriti u ovom stečajnom postupku (nakon što je unovčena jedina imovina) i da takvi vjerovnici nemaju mogućnost preispitivanja pravilnosti i zakonitosti ove odluke.

Pitanje tko će namiriti troškove stečajnog postupka i nastale obveze stečajne mase ostaje neodgovoreno u ovom stečajnom postupku, a samo postavljanje takvog pitanja sudovima nižeg stupnja je nedopušteno.

Na koji način i kada u konkretnom slučaju vjerovnik stečajne mase Pleon d.o.o. može dokazivati činjenicu da njegova tražbina spada u ostale troškove koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, *ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase i koji se namiruju razmjerno vrijednosti nekretnine u odnosu na ostalu stečajnu masu*, kada mu je žalba odbačena kao nedopuštena čime je došlo do povrede prava na žalbu zajamčenog odredbom članka 18. stavka 1. Ustava RH, kao i povrede prava na pravično suđenje zajamčenog odredbom članka 29. stavka 1. Ustava RH.

Vjerovnik stečajne mase u konkretnom slučaju nema niti jedan drugi pravni put ili mogućnost da postavi pitanje oko namirenja svoje tražbine na teret razlučnog vjerovnika, osim podnošenjem žalbe na dio Rješenja o namirenju kojim se utvrđuje visina troškova unovčenja u ovom predmetu (jer sve što se ubroji u troškove unovčenja podmiriti će razlučni vjerovnik, a što se ne ubroji, ostaje nenaplaćeno).

Radi se dakle o jednakoj situaciji, kao u ranije citiranoj odluci VTS RH Pž – 4145/2020 od 05.10.2020.g, gdje je dopušteno trećim osobama podnijeti žalbu na onaj dio Rješenja o dosudi kojim se odlučuje o brisanju njihove zabilježbe iz zemljišnih knjiga.

V. U odnosu na pravno pitanje pod brojem 4.) navodi se slijedeće:

Rješenjem o namirenju od 29.09.2020.g Trgovački sud u Splitu je odlučio o diobi kupovnine ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika na kojem postoji razlučno pravo u okviru stečajnog postupka, sukladno odredbama članka 124. i 125. OZ-a, a uz primjenu odredbi članka 248. i 254. SZ-a, glede obračuna troškova i namirenja razlučnog

vjerovnika iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine koja predstavlja stečajnu masu stečajnog dužnika.

Odredbom članka 248. SZ-a propisano je da nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenoga prodajom:

1. namiriti troškove unovčenja iz članka 254. tog Zakona
2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i
3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Nadalje, odredbom članka 254. stavka 3. SZ-a propisano je da se troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju paušalno u iznosu od 5% od utška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini.

Nadalje, **prema pravnom shvaćanju** prihvaćenom na sjednici sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: VTSRH) od 19. lipnja 2008. troškovi unovčenja stvari iz članka 164. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13 dalje SZ/96) su, osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.), i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar.

Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, **ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase**, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i **namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz članka 164. SZ/96 (članak 170. stavak 2. SZ/96)**.

Smisao takvog tumačenja jest u razmjernom snošenju ukupnih troškova stečajnog postupka svih vjerovnika koji se namiruju u okviru stečajnog postupka pa i razlučnih vjerovnika kada se stvar na kojoj imaju razlučno pravo prodaje u okviru stečajnog postupka, što nesumnjivo dovodi do troškova stečajnog postupka, ne samo onih koji se odnose na izravnu prodaju stvari na kojoj postoji razlučno pravo, već i ostalih troškova stečajnog postupka.

S obzirom da su predmetne nekretnine ujedno i jedina imovina stečajnog dužnika jasno je kako se i izravni troškovi unovčenja, ali i neizravni troškovi unovčenja (opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase) *u konkretnom slučaju namiruju u cijelosti na teret razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d.*

Pravna shvaćanje VTS-a kao jedinog drugostupanjskog trgovačkog suda (zbog čega je smanjena mogućnost preispitivanja njihovih odluka) koja su izražena o ovim pitanjima **odnose se na općeniti (načelni) slučaj** (najčešći u praksi) **u kojem jedinstvenu stečajnu masu čini imovina osigurana i neosigurana razlučnim pravima.**

Međutim, u praksi se pojavilo pitanje naknade troškova stečajnog postupka i podmirenja obveza stečajne mase – kada je jedina imovina stečajnog dužnika nekretnina opterećena razlučnim pravom, iz čijeg unovčenja će se isključivo namiriti razlučni vjerovnik (i to samo djelomično).

Predlagatelji smatraju da je ovo pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, osobito jer se radi o pitanju o kojem nema prakse revizijskog suda i radi se o pitanju koje direktno utječe na sve stečajne postupke, koji generiraju određene troškove koji nemaju nikakve veze sa imovinom opterećenom razlučnim pravom (primjerice, troškovi parnica radi utvrđivanja osporenih tražbina, radi pobijanja pravnih radnji dužnika i sl.) te Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ne daje u dosadašnjim odlukama odgovor na pitanje kako te troškove podmiriti u slučajevima kao što je ovaj.

U okolnostima kada je (*kao u ovom slučaju*) predmetna nekretnina **jedina stečajna masa**, iz čijeg će se unovčenja jedino (odvojeno) namirivati razlučni vjerovnik, to bi sve troškove koji su „direktno“ (izravno) nastali u postupku unovčenja nekretnine osigurane razlučnim pravom trebao trpjeti razlučni vjerovnik kao što bi trebao trpjeti i one „opće“ (zajedničke) troškove stečajnog postupka, koji su već nastali i koji će predvidivo nastati do zaključenja stečajnog postupka, a to iz razloga što se u slučaju nepostojanja druge stečajne mase, **stečajni postupak praktično (u naravi) provodi samo radi (djelomičnog) namirenja razlučnog vjerovnika.**

U tom slučaju, dakle, svi troškovi stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase, praktički se ukazuju kao troškovi unovčenja koje u cijelosti treba trpjeti razlučni vjerovnik koji iz toga unovčenja i jedini namiruje svoju tražbinu.

Kada se iz stečajne mase u dijelu namiruje jedino razlučni vjerovnik, pojmovi „direktnih“ i „indirektnih“ troškova nemaju ona značenja (teleološka) koja bi inače imali u slučaju kada postoji i druga stečajna masa (neosigurana razlučnim pravom) iz čijeg bi se unovčenja namirivali i stečajni vjerovnici (uz pripadno trpljenje namirenja „općih“ troškova stečajnog postupka u onom dijelu u kojem ih nije prethodno istrio razlučni vjerovnik (u razmjernom omjeru) kao „indirektne“ troškove unovčenja).

To znači da bi i razlučni vjerovnik trebao participirati u namirenju ukupnih troškova stečajnog postupka, jer stečajni postupak je generalna ovrha u kojoj sudjeluju svi dužnikovi vjerovnici istovremeno.

Ako je razlučni vjerovnik ujedno i jedini vjerovnik čija se tražbina namirila kroz stečajni postupak, onda je njegova dužnost i da jedini participira u plaćanju troškova stečajnog postupka i obveza stečajne mase.

U ovršnom postupku se ne pristupa namirenju ovrhovoditelja (ili založnih vjerovnika, ako se ne radi o istoj osobi) prije nego što se namire troškovi ovršnog postupka u cijelosti.

Zbog čega bi stečajni postupak kao generalna ovrha bio iznimka od tog pravila.

Nadalje, legitimno je očekivanje vjerovnika stečajne mase da u ovim okolnostima kada je stvar (nekretnina) na kojoj postoji razlučno pravo ujedno i jedina imovina stečajnog dužnika iz čijeg će se unovčenja jedino (odvojeno) namirivati razlučni vjerovnik, **da se svi troškovi stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase** (posebno oni koji su nastali prije posljednjih izmjena Stečajnog zakona) **trebaju tretirati (prihvatiti) kao troškovi unovčenja koje u cijelosti treba trpjeti razlučni vjerovnik** koji iz toga unovčenja i jedini namiruje svoju tražbinu i koje legitimno očekivanje vjerovnika stečajne mase Pleon d.o.o. je u ovom predmetu povrijeđeno.

Kada se pravni režim mijenja zakonskim putem, pojedincima kojima je ranije, u skladu s prijašnjim pravnim režimom priznato pravo **ili su sukladno prijašnjem režimu osnovano mogli očekivati ostvarivanje nekog prava** te se nalazili u specifičnom pravnom položaju, **treba omogućiti ostvarivanje tog prava, čak i ako ono ne bi bilo usklađeno sa novim pravnim režimom.**

U parničnim postupcima koji su već pokrenuti od strane stečajnog dužnika, legitimno i opravdano je očekivanje stranke koja bi dobila tu parnicu, da joj troškove tog parničnog postupka nadoknadi stranka koja je parnicu izgubila (stečajni dužnik) te da se takvi dosuđeni troškovi parničnog postupka imaju smatrati obvezama stečajne mase koje će se namiriti i prije tražbine razlučnog vjerovnika (kao troškovi unovčenja).

Radi se o troškovima parničnih postupaka koji su pokrenuti dok su na snazi bile odredbe članka 254. stavka 2. Stečajnog zakona (NN 71/15), prema kojima je izrijekom bilo propisano da *troškovi unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo obuhvaćaju stvarno nastale troškove i ostale obveze stečajne mase.*

Tek nakon što je člankom 31. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (NN 104/17 od 25.10.2017.) izmijenjen je sadržaj članka 254. Stečajnog zakona **te nakon što je** prihvaćeno pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na sjednici Odjela trgovačkih i drugih sporova VTSRH održanoj dana 18. ožujka 2019.g, **pojavi se problem oko načina podmirenja troškova stečajnog postupka i obveza stečajne mase, u slučaju kada je stvar na kojoj postoji razlučno pravo ujedno i jedina imovina stečajnog dužnika.**

VI. Slijedom gore navedenog, predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske donošenje Rješenja kojim će se Predlagateljima dopustiti podnošenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ – 4777/2020 od 03. prosinca 2020.g zbog pravnih pitanja istaknutih pod brojevima 1.), 2.), 3.) i 4.) ovog Prijedloga.

Za predlagatelje – punomoćnik:
Odvjetnik Damir Gruić